

BÓG CIEBIE MIŁUJE !

SŁOWA ŻYWOTA DO CAŁEGO RODZAJU LUDZKIEGO

CZY WIESZ: Że Bóg ze Swej wielkiej, bezgranicznej miłości, ze Swej bezinteresownej dobrej woli (Łuk. 2:14; 1 Jana 4:8) przewidział sposób, dzięki któremu Ty i cała ludzkość (bez względu na pochodzenie, rasę, kolor skóry, narodowość, wykształcenie, zawód, stan społeczny, pozycję finansową, itd.) może otrzymać życie wieczne?

Że aniołowie w niebie nie umierają, ani Bóg nie stworzył człowieka po to, by musiał umierać, że gdyby Adam, "pierwszy człowiek", nie zgrzeszył, żyłby jeszcze dzisiaj na ziemi (1 Mojż. 3:22-24)?

Że jak "przez jednego człowieka [Adama - przez jego nieposłuszeństwo] grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć: tak też na wszystkich ludzi śmierć przyszła [przez dziedziczość], ponieważ wszyscy zgrzeszyli" i wszyscy są pod wyrokiem śmierci (nie wiecznych mąk!), zrodzeni w grzechu i są "w nieprawości poczęci" (Rzym. 5:12,19; 1 Kor. 15:21,22; Ps. 51:7)?

Że Bóg miał prawo domagać się posłuszeństwa od Adama, któremu dał życie, tak jak słusznie domagał się go od Swych anielskich stworzeń?

Że kara za grzech, którą Bóg nałożył na Adama nie była wiecznym życiem w ogniu i torturowaniem go przez ogniotrwałych diabłów ani życiem w jakiegokolwiek innej formie, lecz śmiercią ("śmiercią umrzesz"; "zapłata za grzech jest śmierć" - 1 Mojż. 2:17; Rzym. 6:23), to znaczy, przerwaniem życia, zarówno duszy ("dusza, która grzeszy, ta umrze" - Ezech.

18:4,20; Jak. 5:20), jak i ciała ("w proch się obrócisz" - 1 Mojż. 2:17; 3:19)?

Że Bóg według sprawiedliwości mógł od razu wykonać wyrok na Adamie i Ewie, gdy stali się nieposłuszni, odbierając w ten sposób życie, które im dał, lecz On z łaski pozwolił im umierać stopniowo i wydać potomstwo, rodzaj ludzki, chociaż niedoskonałe i w stanie umierania?

Że Bóg wysłuchał wzdychania więźnia, Adama i jego potomstwa pod przekleństwem śmierci (Ps. 102:20, 21), a Jego wielka miłość pobudziła Go do użycia Swej mocy, w celu uwolnienia ludzkości od kary śmierci, jednakże Jego sprawiedliwość, która w żadnym przypadku nie może darować winy (4 Mojż. 14:18), wymagała najpierw zadośćuczynienia za Adama, zanim on i jego rasa, mogliby być uwolnieni w taki sposób, by Bóg nadal mógł być sprawiedliwym i usprawiedliwiającym tych, którzy wierzą (Rzym. 3:26) - i że dlatego Jego bezgraniczna mądrość (Rzym. 11:33) opracowała plan zbawienia ludzkości?

Że, aby uwolnić ludzkość bez pogwałcenia Boskiej sprawiedliwości, Sprawiedliwości musiał być zapłacony okup (odpowiednia cena), doskonałe ludzkie życie za doskonałe życie Adama utracone przez jego nieposłuszeństwo; że nikt z jego niedoskonałego potomstwa, już uprzednio potępionego na śmierć, nie mógł odkupić "brata swego... żadnym sposobem, ani może dać Bogu okupu jego zań" (Ps. 49:8; Izaj. 64:6; Rzym. 3:23)?

Że Bóg ze Swej wielkiej miłości sprawił, iż Jego jednorodzony Syn stał się "ciałem", trochę "mniejszym... od Aniołów... przez ucierpienie śmierci... aby z łaski Bożej za wszystkich śmierci skosztował" (Jan 1:14; 3:14-18; Żyd. 2:9; Mat. 20:28)?

Że Bóg okazał nam Swoją miłość w tym, że "gdyśmy jeszcze byli grzesznymi, Chrystus za nas umarł", "dał samego siebie na okup

za wszystkich, co jest świadectwem czasów jego", "ubłaganiem [zadośćuczynieniem]... za grzechy wszystkiego świata" (Rzym. 5:6-10; 1 Tym. 2:3-6; 1 Jana 2:2)?

Że wskutek dobrowolnej okupowej ofiary Jezusa każdy człowiek "we właściwym czasie" będzie miał sposobność być przywróconym (Dz.Ap. 3:19-23) do ludzkiej doskonałości, jaką Adam posiadał zanim upadł i każdemu człowiekowi będzie dana próba do wiecznego życia i że Chrystus (oraz Jego Kościół) jest Nasieniem obietnicy, przez które "będą błogosławione wszystkie narody ziemi" i sążone (1 Mojż. 12:3; 22:16-18; Gal 3:8,16,29; Ps. 72:1-4; 1 Kor. 6:2; Mat. 19:28; Łuk. 22:29,30; Dz.Ap. 17:31; 2 Tym. 4:1)?

Że "ten, co przystępuje do Boga, wierzyć musi, że jest [istnieje - Ps. 53:2] Bóg, a że nagrodę daje tym, którzy go szukają", bo "bez wiary nie można podobać się Bogu" (Żyd. 11:6)?

Że "Początkiem mądrości jest bojaźń [cześć] Pańska", że jest ona źródłem żywota (Ps. 111:10; Przyp. Sal. 14:27), i że znać Boga, to miłować Go; "kto nie miłuje, nie zna Boga" (1 Jana 4:8)?

Że Jezus jest "tą drogą, i prawdą i żywotem", nikt nie może przyjść do Boga tylko przez Niego (Jan 14:6; 10:9; 3:36; Dz.Ap. 4:12; 16:31; 1 Jana 5:10-12)?

Że, aby przyjść do Boga, musimy pokutować za grzech (Dz.Ap. 17:30; 26:20) - musimy uznać nasz grzech, żałować za niego oraz nienawidzieć, zaniechać i wyznać go oraz przeciwstawiać się mu, a także, jeśli to jest możliwe, naprawić jego skutki; i my także musimy nauczyć się miłować sprawiedliwość, praktykować ją i walczyć o nią; lecz nasze uczynki, chociaż dobre, nie mogą nas usprawiedliwić (Gal. 2:16; 3:2-14; Efez. 2:9)?

Że jedynie przez nasze uwierzenie, osobiste przyjęcie przez wiarę Jezusa i wartości Jego przelanej krwi, możemy być oczyszczeni i usprawiedliwieni przed Bogiem (1 Jana 1:7-10; Obj. 1:5; Dz.Ap. 13:39; Rzym. 1:16; 3:24,25; 5:1)?

Że następnie musimy się poświęcić, to jest, oddać nasze własne wole i uznać wolę Bożą za swoją własną tak, jak to uczynił Jezus (Żyd. 10:7), a potem stać się Jego wiernymi naśladowcami, jeżeli chcemy zdobyć życie wieczne, (Rzym. 5:2; 12:1; 6:23; Przep. Sal. 23:26; Mat. 16:24-26; Jan 10:27,28)?

Że Jezus może "doskonale zbawić tych, którzy przezeń przystępują do Boga" (Żyd. 7:25) i że On miłościwie zaprasza nas, mówiąc: "Pójdźcie do mnie wszyscy, którzyście spracowani i obciążeni, a Ja wam sprawię odpocznienie", "a tego, co do mnie przyjdzie, nie wyrzucę precz" (Mat. 11:28; Jan 6:37) - że skoro naszych dni jest niewiele i są niepewne, nie powinniśmy zwlekać z przyjęciem wielkiego daru Boskiej miłości (Ps. 90:3-12; Jak. 4:14; 2 Kor. 9:15)?

Bóg Ciebie miłuje! Nie pogardzaj Jego miłością!

www.epifania.pl